

KÚRIA

Bfv.I.232/2013/8.szám

A Kúria a Budapesten, a 2013. év november hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A kerítés büntette és más bűncselekmények miatt terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az **I. rendű** terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szombathelyi Városi Bíróság 5.B.533/2008/111. számú, valamint a Szombathelyi Törvényszék 6.Bf.160/2012/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A Szombathelyi Városi Bíróság a 2011. július 20-án kihirdetett 5.B.533/2008/111. számú ítéletével az I. r. terheltet bűnösnek találta 13 rb. folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett kerítés büntetettében [1978. évi IV. törvény 207. § (1) és (2) bekezdése], társtettesként elkövetett kitartottság büntetettében [1978. évi IV. törvény 206. § (1) bekezdése], adócsalás büntetettében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (3) bekezdése], 4 rb. adócsalás büntetettében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (2) bekezdése], folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. törvény 276. §] és folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének vétségében [1978. évi IV. törvény 289. § (2) bekezdése], és ezért két év hat hónapi börtönbüntetésre, három évi közügyektől eltiltásra és 200 000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte, emellett vagyonek Kobzás címén 4.825.000 forint

megfizetésére kötelezte; ugyanakkor 1 rb. társtettesként elkövetett kerítés büntettének vádja alól felmentette. Elrendelte a vele szemben a Szombathelyi Városi Bíróság által kiszabott egy év tíz hónapi börtönbüntetés végrehajtását, rendelkezett a pénzmellékbüntetés átváltoztatásáról, amennyiben azt a terhelt nem fizetné meg, az általa előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítélet ellen az I. r. terhelt és védője jelentettek be fellebbezést a terhelt felmentése, illetve eltérő minősítés és a büntetés enyhítése érdekében.

A másodfokon eljáró Szombathelyi Törvényszék a 2012. október 2. napján meghozott 6.Bf.160/2012/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a 13 rb. kerítés büntetteként és a kitartottság büntetteként értékelt cselekményeket egységesen társtettesként elkövetett üzletszerű kéjalgás elősegítése büntettének [1978. évi IV. tv. 205. § (2) bekezdésének I. fordulata], a számvitel rendje megsértésének vétségeként értékelt cselekményt folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértése büntettének [1978. évi IV. tv. 289. § (4) bekezdés b) pontja] minősítette; a felmentő rendelkezést mellőzte; a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést módosította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős bírósági határozatok ellen az I. r. terhelt védője a Be. 416. § (1) bekezdés b) és c) pontjára alapozva felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, melyben a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezésére és az első fokon eljáró bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt.

Az indítványozó szerint az eljáró bíróságok a vagyonelkobzás mértékének megállapításánál a B. Á-tól kapott összeg kapcsán a tanúnak a nyomozás során tett vallomására annak ellenére voltak figyelemmel, hogy B. Á. vallomását a másodfokú bíróság a bizonyítékok köréből kirekesztette; e vallomáson kívül azonban egyéb bizonyíték nem állt rendelkezésre annak megállapítására, hogy a tanú a terhelteknek a prostitúciós tevékenységből származó bevételeiből juttatott-e, és ha igen, milyen összeget. Miután azonban a velük szemben alkalmazott intézkedés folytán a terheltek által megfizetendő összeg tartalmazza azt a 400.000 forintot is, amelyet a terheltek a tényállás szerint B. Á-tól kaptak, álláspontja szerint a vagyonelkobzásra a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor, így a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel helye van a felülvizsgálatnak.

A védő emellett arra hivatkozott, hogy a másodfokon eljáró törvényszék nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem. Így

nem adott számot arról, hogy B. Á. nyomozati vallomásán kívül - amelyet kirekesztett a bizonyítékok köréből - milyen bizonyítékok támasztották alá azt, hogy B. Á. üzletszerű kéjelgést folytatott. Megítélése szerint ezzel olyan eljárási szabályszegést követett el, amely miatt a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontjára figyelemmel feltétlen hatályon kívül helyezésnek - és erre tekintettel a 416. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel felülvizsgálatnak - van helye.

Kifogásolta az indítványozó azt is, hogy a telefon-lehallgatások kapcsán keletkezett jegyzőkönyvek ismertetése, illetve az ismertetés megtörténtének jegyzőkönyvezése hiányos volt, emellett sem az első, sem a másodfokon eljáró bíróság nem kapcsolta a jegyzőkönyvek adatait a konkrét ténymegállapításokhoz, nem tért ki arra, hogy a telefonkészülékek, a beszélgetések és az időpontok miként kötődnek a terheltek cselekvőségéhez. Álláspontja szerint ez is az indokolási kötelezettség olyan fokú megsértése, amelyre tekintettel felülvizsgálatnak és ennek keretében hatályon kívül helyezésnek van helye.

Emellett sérelmezte, hogy a tanúk figyelmeztetése, illetve kioktatása meghallgatásuk előtt nem a Be. 82. és 85. §-ának megfelelően történt, ahogy annak jegyzőkönyvezése sem, és nem felelt meg a könyvszakértő meghallgatása sem a törvényi előírásoknak, miután a tanács elnöke a szakértőt nem a hamis szakvéleményadás következményeire, hanem a szakértői esküjére figyelmeztette.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben megalapozatlannak tartotta. (BF.509/2013).

Álláspontja szerint a védő a bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységén keresztül a tényállást támadta, amikor a B. Á. prostitúciós tevékenységére, illetve az általa a terhelteknek átadott pénzösszegre vonatkozó bizonyítékok törvényességét vitatta. Emellett megítélése szerint az eljáró bíróságok eleget tettek indokolási kötelezettségüknek is.

Emellett kifejtette, hogy a terhelt terhére megállapított bűncselekmények minősítése során ugyan tévedett a törvényszék, amikor az üzletszerű kéjelgés elősegítéseként értékelt cselekményeket egy rendbelinek minősítette, mivel az helyesen három rendbeli, ez azonban nem befolyásolta a kiszabott büntetés törvényességét.

Ezért indítványozta, hogy a Kúria a Be. 426. §-a alapján mind a városi bíróság, mind a törvényszék ítéletét hatályában tartsa

fenn.

A Kúria nyilvános ülésén a védő felülvizsgálati indítványát fenntartotta. A legfőbb ügyészi indítványra reagálva kifejtette, hogy tisztában van azzal, hogy a felülvizsgálati eljárásban a tényállás rögzül, ugyanakkor azonban a felülvizsgálati indítványban foglaltakat az indokolási kötelezettség megszegése kapcsán tartja vizsgálhatónak.

A Legfőbb Ügyészség képviselője is fenntartotta írásbeli indítványában foglaltakat és azzal egyezően nyilatkozott.

A Kúria a megtámadott határozatokat - a Be. 423. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelően a felülvizsgálati indítványban megjelölt ok alapján - felülbírált; emellett figyelemmel volt ugyanezen törvényhely (5) bekezdésére tekintettel a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt és az indítványban nem hivatkozott feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező esetleges egyéb eljárási szabálysértésekre is.

A felülvizsgálati indítványt ennek során részben alaptalannak, részben kizártnak találta.

A Be. 416. § (1) bekezdés - indítványban hivatkozott - b) pontja szerint felülvizsgálati ok, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése vagy a büntetőjog más szabályának megsértése miatt a bíróság törvénysértő büntetést szabott ki vagy törvénysértő intézkedést alkalmazott.

A minősítés során - ahogy arra a Legfőbb Ügyészség is utalt - tévedett ugyan a törvényszék, amikor a bordélyház fenntartásával elkövetett üzletszerű kéjtelgés elősegítésének büntetében a terhelt bűnösségét csak egy rendbeli bűncselekményben állapították meg. Az irányadó tényállás szerint ugyanis a terhelt - társával együtt - három lakásban foglalkoztatott szervezetten és üzletszerűen prostituáltakat, ekként cselekménye - ahogy arra a Legfelsőbb Bíróságnak a Legfőbb Ügyészség által is felhívott és a Bírósági Határozatokban 2010/86. szám alatt közzétett eseti döntés is tartalmazza - három rendbelinek minősül. Miután azonban a Be. 423. § (4) bekezdése szerint a megtámadott határozat felülvizsgálatának csak az indítványban meghatározott ok alapján és csak a megtámadott részében van helye, a terhelt terhére a határozat megváltoztatásának nincs helye, emellett a kiszabott büntetés a helyes minősítés mellett is törvényes.

A terhelt terhére megállapított bűncselekmények minősítése egyebekben törvényes.

Így ezen okra tekintettel a felülvizsgálat kizárt.

Nem foghatott helyt a felülvizsgálati indítvány a vagyonek Kobzás kapcsán kifejtettek alapján sem.

A Be. 423. § (1) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó; ez a tényállás a felülvizsgálati indítványban nem támadható.

A védő akkor, amikor arra hivatkozott, hogy a vagyonek Kobzás mértékének alapjául szolgáló tények olyan bizonyítékokon alapulnak, amelyeket a másodfokon eljáró bíróság a bizonyítékok köréből kirekesztett, lényegében a bizonyítékok bizonyító erejét vitatta, a bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységét kifogásolta. A tényállás azonban - függetlenül az annak alapját képező bizonyítékok esetlegesen törvénysértő voltától, a bizonyítékok értékelésének mikéntjétől - nem támadható.

Miután a védő a törvényi tilalom ellenére a bizonyítékokon keresztül a tényállást támadta, az indítvány e része tekintetében a felülvizsgálat ugyancsak kizárt.

Nem sértették meg feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező módon az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüket sem.

A bizonyítékok értékelése kapcsán felmerülő esetleges hiányosságok a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti felülvizsgálatot a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontja alapján csak akkor alapozzák meg, és e rendelkezésre figyelemmel akkor kell a bíróság ítéletét hatályon kívül helyezni, ha a bíróság a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, intézkedés alkalmazása tekintetében indokolási kötelezettségének olyan mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

Mindebből következően az indokolási kötelezettség felülvizsgálati eljárásra okot adó megsértése nem állapítható meg abban az esetben, ha az ügydöntő határozatokból kitűnik az eljáró bíróságoknak a tényállás megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, továbbá az, hogy az érdemi döntésben kifejeződő jogi álláspontját mire alapozták. Ily módon tehát a bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, azaz az értékelés eredménye a feltétlen eljárási szabálysértések körén kívül esik, és az az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadásának minősül (BH 2013.10.).

Azonban mind az első, mind a másodfokon eljáró bíróság ítélete tartalmazza a felülbírálatra alkalmassá tevő mértékben azokat a tényeket, amelyek alapján a bűnösség megállapítására sor került,

ahogy azon bizonyítékok értékelését is, amelyeken a tényállás alapul; az indokolás során kitértek az eljárás bíróságok a felülbírálatra alkalmas módon a bűncselekmények minősítése, illetve a joghátrányok alkalmazása kapcsán is.

Így az erre a felülvizsgálati okra alapított indítvány nem megalapozott.

Az indítványozó által kifogásolt további eljárási szabálysértések egyike sem tartozik a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában szereplő okok körébe; így ezek miatt felülvizsgálatnak nincs helye. Ezért ezekkel a kifogásokkal a Kúria érdemben nem foglalkozott.

Nem észlelt a Kúria a hivatalból elvégzett felülvizsgálat kapcsán egyéb, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem.

Ezért a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-ára figyelemmel hatályában fenntartotta.

Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, valamint a 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a Kúria az ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2013. november 12.

Dr. Mészár Róza s. k. a tanács elnöke, Dr. Csák Zsolt
s. k. előadó bíró, Dr. Soós László s. k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző
MGy